

Бори

Бо

Марк МакГи

"... ғайр аз чизҳои дигар, ҳар рӯз ба сари ман чӣ меояд: ташвиши амиқи ман барои ҳамаи калисоҳо."

Апостол ПАВЛ, 2 ҚОРИНТИЯН 11:28

Ман нигарони амиқ дорам - бори гарон. Ҳадди аққал ҳамин тавр ман боварӣ дорам, ки Худо меҳақад, ки ман дар ин бора фикр кунам. Ин барои "ҳамаи калисоҳо", пайравони Масеҳ дар он калисоҳо ва иҷрои он вазифаест, ки Парвардигори мо ба мо додааст.

«Нигарони амиқ» -и Павлус аз калимаи юнонии μέριμνα пайдо шудааст. Ин маънои "ташвиш, ғамхорӣ, изтиробро дорад, ки аз тамоми чиз ҷудо мешавад." Ин бори гаронест, ки он қадар амиқ аст ва дар асл чунин менамояд, ки чизе шуморо дар дохили худ пора мекунад. Оё шумо дар бораи калисо, дар бораи ҳамимонон, дар бораи гумшудаҳои ҷаҳон чунин ҳис мекунед?

Бори мо ҳамчун масеҳиён бояд ҳамон боре бошад, ки Исоро аз осмон ба замин овард.

«Вақт ба анҷом расид, ва Малакути Худо наздик аст. Тавба кунед ва ба Инҷил имон оваред. »

ИСОИ МАСЕХ, МАРҚҶС 1:15

Инчилҳоро бихонед ва бубинед, ки Исо, Писари азалии Худо, дар вақти дар замин буданаш ниҳоят диққат дошт. Вай як мақсад дошт - ва ин набуд, ки ҳама ба Ё маъқул шаванд ё дар бораи худ эҳсоси хуб кунанд.

Исо бори худро бо мардуми куништи деҳаи худ шарик кард ва онҳо мехостанд ёро барои суханони ё бичушанд -

«Пас, ё ба Носира, ки дар он ҷо тарбия ёфта буд, омад. Ва аз рӯи одати худ, ё рӯзи шанбе ба куништ даромада, барои қироат бархост. Ва ба ё китоби Ишаъёи набиро доданд. Ва китобро кушода, ҷоеро ёфт, ки навишта шуда буд: ‘Рӯҳи Худованд бар ман аст, зеро ки Ё маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам; Ё Маро фиристод, то дилшикастагонро шифо диҳам, то ки ба асирон озодӣ эълон кунам ва ба кӯрон бино шавам, ва ситамдидагонро озод кунам; Соли мақбули Худовандро мавъиза кунам. ’»

ЛУҚО 4: 16-19

Исо китобро пӯшида, ба ходими куништ дод ва нишаст. Дар хотир доред, ки ин ибодатгоҳест, ки Исо аз хурдӣ ба он ҷо омада буд. Ҳама ёро тамошо мекарданд. Ин аст он чизе ки Ё баъд гуфт -

"Имрӯз ин Навиштаҳо дар гӯшҳои шумо ба иҷро расиданд."

Ҳа! Пешгӯии Ишаъё ҳангоми шунидани одамоне ки дар он куништ нишаста буданд, иҷро шуд?

Он чизе ки Ишаъё дар боби 61-уми китоби худ навиштааст, дар заминаи он чизе буд, ки Худо дар бобҳои 59 ва 60 ба ӯ гуфта буд -

"Наҷотдиҳанда ба Сион хоҳад омад, ва ба онҳое ки аз ҷиноят дар Яъқуб рӯй хоҳанд овард".

Ишаъё 59:20

«Бархез, дурахш; Зеро нури ту омад! Ва ҷалоли Худованд бар шумо эҳё шудааст. Зеро инак, зулмот заминро фаро хоҳад гирифт, ва зулмоти амиқро мардум; Аммо Худованд бар ту қиём хоҳад кард, ва ҷалоли Ӯ бар ту зоҳир хоҳад шуд. Ғайрияхудиён ба нури ту хоҳанд омад, ва подшоҳон ба дурахшиши қиёмати ту хоҳанд омад ».

Ишаъё 60: 1-3

Ишаъё 59, 60 ва 61 идомаи заминаи пешинаи Масеҳи азиятдида буданд -

«Ӯро мардум паст мезананд ва рад мекунанд, Марди андӯҳгин ва ошно бо ғам. Ва мо гӯё чеҳраҳоямонро аз Ӯ пинҳон кардем; Ӯ хор шуд ва мо Ӯро қадр накардем. Албатта Ӯ ғамҳои моро бардошт ва ғамҳои моро бурд; Бо вучуди ин, мо Ӯро ҷалол меодем, аз ҷониби Худо афтода ва ранҷидаем. Аммо Ӯ барои ҷиноятҳои мо маҷрӯҳ шуд, Ӯ барои шароратҳои мо мазлум шуд; Ҷазо барои сулҳу осоиштагии мо бар Ӯ буд, ва бо шаттаи Ӯ мо шифо ёфтем. Ҳамаи мо гӯсфандонро

дӯст медорем. Мо ҳар касро ба роҳи худ овардем. Ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро бар дӯши ӯ гузоштааст ».

Ишаъё 53: 3-6

Исо даъво мекард, ки Наҷотдиҳандаи пешгӯишудаи Исроил аст! Масеҳи ваъдашуда!

Мардум аз он чӣ ки ӯ гуфт, мутааҷҷиб шуданд, сипас аз якдигар пурсиданд: "Оё ин писари Юсуф нест?" Азбаски Исо барои мардум бори вазнин дошт ва диққати ӯро ба иҷрои иродаи Падари осмониаш равона кард, ӯ аз даъвои худ ба пешгӯии Ишаъё дар бораи ӯ ва ниёзи шадиди мардум ба омурзиши гуноҳҳо ақибнишинӣ накард -

"ӯ ба онҳо гуфт:" Шумо албатта ин зарбулмасалро ба Ман хоҳед гуфт: "Табиб, худро шифо деҳ! Ҳар он чизеро, ки мо дар Капернаум шунидаем, дар ин ҷо ҳам дар кишвари худ бикунед. 'Ва баъд гуфт:' Ба ростӣ, ба шумо мегӯям, ки ҳеҷ пайғамбаре дар ватани худ пазируфта нашудааст. Аммо ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки дар Исроил дар замони Илёс бисёр бевазанон буданд, вақте ки осмон се солу шаш моҳ баста шуд, ва дар тамоми рӯи замин қаҳтии шадид рӯй дод; Аммо Илёс ба ҳеҷ кадоми онҳо фиристода нашуд, магар ба Сорелати вилояти Сидун, ба назди як зани бевазан. Ва дар замони Элишои набӣ бисёр махавиён дар Исроил буданд, ва ҳеҷ яке аз онҳо пок нашуд, ба ҷуз Наамони суриягӣ ». Пас ҳамаи онҳое ки дар куништ буданд, инро шунида, ба хашм омаданд ва бархоста, ӯро такон доданд берун аз шаҳр; ва ӯро ба сӯи теппае бурданд, ки шаҳрашон

бар он сохта шуда буд, то ки Ёро ба болои кӯҳ афкананд. Баъд аз миёни онҳо гузашта, ба роҳи худ равона шуд ».

Луқо 4

Мо бояд ҳамон вазро барои одамон дошта бошем, ки ҳамон як диққат барои иҷрои иродаи Падари Осмонии мо бошад. Ин бор ба одамони гумшуда бо Инҷили Масеҳ мерасад ва шогирд месозад. На танҳо дар шахр, иёлот (вилоят) ё кишвари мо. Ин ба одамони гумшуда дар "тамоми ҷаҳон" мерасад.

«Ва ин Инҷили Малакут дар тамоми олам ҳамчун шоҳиди ҳамаи халқҳо мавъиза карда мешавад, ва он гоҳ интиҳо фаро хоҳад расид».

МАТТО 14:24

Инҷили Исои Масеҳ ягона умедест, ки одамон барои ҳаёти ҷовидонӣ доранд. Онҳо, ба монанди мо, онро ба даст оварда наметавонанд ва албатта ба он сазовор нестанд. Наҷот тӯҳфа аст, аммо он бо бори гарон меояд. Ин бор Писари Худоро аз осмон ба замин овард, то ки ҷазои гуноҳҳои мо гардад. Ин бор шогирдони Масеҳро дар асри 1 ба ҷаҳон фиристод ва онҳо пас аз ду ҳазор сол идома доранд.

Аммо ...

Равзанаи 10/40

Ин қадар одамон ва гурӯҳҳое ҳастанд, ки Инҷилро нашунидаанд. Ҳақиқат дар бораи он ки чӣ қадар одамон ҳеҷ гоҳ нашунидаанд, ҳайратовар аст.

Ҳақиқати ғамангез дар он аст, ки бисёр масеҳиён дар қисматҳои нисбатан сарватманди ҷаҳон (масалан, Иёлоти Муттаҳида, Канада, Бритониё, Аврупо) барои расидан ба гумшудаҳо дар қисматҳои нисбатан камбизоати ҷаҳон кам фикр мекунанд, ғамхорӣ намекунанд, вақт ё пул намедиҳанд (масалан, 10 / 40 Равзана). Оё ин аз он сабаб аст, ки онҳо барои гумшудаҳо бори гарон надоранд? Чаро масеҳиёне, ки супоришро, ки Исои Масеҳ ба Калисои худ додааст, мефаҳманд, барои ба итмом расонидани вазифа бори вазнин ҳис намекунанд?

Бештар аз нисфи аҳолии ҷаҳон дар он Равзанаи 10/40 зиндагӣ мекунанд. Аксарияти кулли одамоне, ки дар он минтақаи ҷаҳон зиндагӣ мекунанд (тақрибан 90%) Инҷили наҷотбахши Исои Масеҳро нашунидаанд. Ислом, ҳиндуизм ва буддизм динҳои бартаридошта дар равзанаи 10/40 мебошанд. Коммунизми атеистӣ низ дар он минтақаи ҷаҳон як монеаи бузург аст. Мавъизаи Инҷил барои масеҳиён дар ҳақиқат як вазифаи нотамо аст.

Бори вазнинеро, ки ҳамаи масеҳиён бояд эҳсос кунанд ва бардоранд, ман боварӣ дорам, ки мо дар назди як вазифаи нотамо истодаем. Исо ба мо гуфт, ки «ҳамаи халқҳоро шогирд созед» (Матто 28:19) ва «то охири замин» шоҳидони Ў бошед (Аъмол 1: 8). Исо вазифаи худро

ичро кард, аммо мо вазифаи худро иҷро намекунем. Мо корамонро ба анҷом нарасонидаем. Вақте ки корамон ба анҷом мерасад, мо аз куҷо медонем? Чӣ тавре ки Исо дар Матто 24 ба шогирдонаш гуфт: «Ва ин Инҷили Малакут дар тамоми олам ҳамчун шоҳиди ҳамаи халқҳо мавъиза хоҳад шуд, ва он гоҳ интиҳо фаро хоҳад расид». Он вақт мо медонем.

Дар Равзанаи 10/40 бисёр пасторҳо ва башоратдиҳандагони зодгоҳашон Инҷили Масеҳро мавъиза мекунанд, аммо онҳо ба кӯмаки мо ниёз доранд.

Чи кор карда метавонам?

Аввал - Нигоҳубин. Дуо кунед. Дод.

Дуюм - аз Худо хоҳиш кунед, ки барои як қисми муайяни ҷаҳон ба шумо бори гарон кунад.

Саввум - тӯҳфаҳои рӯҳонии худро барои дастгирии пасторҳо ва башоратдиҳандагон дар соҳаи дунё, ки Худо ба шумо бори гарон кардааст, истифода баред.

Чорум - дигар масеҳиёро дар доираи таъсиратон даъват кунед, то дар озодии рӯҳоние, ки Худо ба мо дар Писараш медиҳад, даст расанд.

Шумо инчунин метавонед оила ва дӯстони худро ба хондан ва мубодилаи мақолаҳо дар FaithandSelfDefense.com ва инчунин дигар вазоратҳои онлайн равона кунед. Мо ба наздикӣ як силсилаи навро таҳти унвони "Коре бояд анҷом дод" оғоз кардем, ки вазифаи нотамодро дар назди мо ҳал мекунад.

Вақте ки шумо Масеҳро пайравӣ мекунад ва бо иродаи Ӯ шарик мешавед, дуоҳои мо бо шумо ҳастанд.

Навиштаҳо аз Ню Ўеймс Версия Version® гирифта шудааст. Муаллифӣ © 1982 аз ҷониби Томас Нелсон. Бо иҷозат истифода мешавад. Ҳамаи ҳуқуқ маҳфуз аст.